

ÎN C H E I E R E

05 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Svetlana Filincova

Judecătorii: Maria Ghervas, Iurie Bejenaru

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Florea Vasile,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Vasile Florea împotriva lui Dumitru Florea, intervenienți accesorii Primăria or. Durlăști, Consiliul or. Durlăști, Silvia Dvorniciuc și Artur Dvorniciuc cu privire la anularea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 octombrie 2016, prin care s-a respins apelul declarat de Florea Vasile, fiind menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 29 iulie 2016,

c o n s t a t ă:

La data de 07 decembrie 2015, Vasile Florea a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Dumitru Florea, intervenienți accesorii Primăria or. Durlăști, Consiliul or. Durlăști, Silvia Dvorniciuc și Artur Dvorniciuc cu privire la anularea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că decizia Consiliului or. Durlăști nr. 6.14.4 din 21 iunie 2005 a fost adoptată fără acordul acestuia, pe ascuns și prin înșelăciune. Mai mult ca atât, decizia menționată a fost anulată prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 30 noiembrie 2012. Astfel, consideră că decizia Consiliului or. Durlăști nr. 6.14.4 din 21 iunie 2005 nu este valabilă, fiind nulă.

Solicită Vasile Florea anularea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren nr. 0121118403, eliberat lui Florea Dumitru, prin decizia Consiliului or. Durlăști nr. 6.14.4 din 21 iunie 2005.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 29 iulie 2016 acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

La 01 august 2016 și ulterior la 12 septembrie 2016, adică în termenul prevăzut de lege, Vasile Florea a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, cerând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 27 octombrie 2016 s-a respins apelul declarat de către Vasile Florea, fiind menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 29 iulie 2016.

La adoptarea soluției instanța de apel a invocat că, în speța dată sunt aplicabile prevederile art. 123 alin. (2) CPC, care stipulează, că faptele stabilite printr-o hotărâre

judecătorească irevocabilă într-o pricină civilă soluționată anterior în instanță de drept comun sau în instanță specializată sunt obligatorii pentru instanța care judecă pricina și nu se cer a fi dovedite din nou și nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte pricini civile la care participă aceleași persoane.

Astfel, instanța de apel a reținut că prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 30 noiembrie 2012, care este irevocabilă, s-a respins acțiunea privind declararea nulă a titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren din 01 noiembrie 2005, constatându-se legalitatea actului contestat.

Indică instanța de apel că, în speța dată, hotărârea judecătorească din 30 noiembrie 2012 în mod irevocabil se bucură de prezumția absolută de adevăr (res iudicata pro veritate habetur) și nu poate fi contrazisă printr-o altă hotărâre. Faptele pe care instanța le-a declarat unanim cunoscute nu se cer a fi dovedite.

Reieșind din cele expuse, instanța de apel a considerat că prima instanță temeinic și legal a respins acțiunea.

La 30 noiembrie 2016 Florea Vasile a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 octombrie 2016 cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului se invocă că instanța de apel nu a constatat și elucidat toate circumstanțele pentru examinarea obiectivă a cauzei, fiind aplicate eronat normele de drept material.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Examinând temeiurile recursurilor în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil.

În conformitate cu art.432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Florea Vasile, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Astfel, analizând actele cauzei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ constată că argumentele formulate în recurs se limitează la situația de apreciere de către instanțele ierarhic inferioare a circumstanțelor de fapt a cauzei, iar argumentele invocate în recurs, în esența lor, sînt similare argumentelor invocate atît în prima instanță cît și în instanța de apel și sînt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în

verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, fără a se examina temeinicia lor.

Pe când, alte argumente invocate în recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse. Or recursul, exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Florea Vasile ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Florea Vasile se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Judecătorul:

Svetlana Filincova

Judecătorii:

Maria Ghervas

Iurie Bejenaru